

Fricz Tamás: Bokros Lajos (és Gyurcsány) tévedése

2014 október 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Október 12-én Bokrosnak nulla esélye lesz a f?polgármesteri címre, s Tarlós István ismételni fog.

Bokros Lajossal, a [sz?k két hétre kiválasztott f?polgármester-jelölttel](#) nem csak az a baj, hogy magát jobbközép, konzervatív politikusként igyekeznek „eladni”, holott minden ízében neoliberais közgazdásról van szó; politikai

credója sem éppen tökéletes. Ez így hangzik (melyet a napokban többször idézett tőle a média): „a politika nem szerelemről szól, hanem az érdekről.”

Bokros Lajos azonban alapvetően téved, ha azt hiszi, hogy a politika csak az érdekről szól. Viszont rá valóban jellemző a politika ilyen felfogása.

Holott a politika – mármint a demokratikus politika – jóval több ennél. Egyfelől az érdekérvényesítés döntően az arra hivatott érdekszervezetek feladata (szakszervezetek, szakmai szervezetek, kamarák stb.), ám a pártok, s különösen a kormányok és maga az állam a különféle társadalmi érdekek egyeztetésére, összehangolására, idegen szóval érdekkonvergálásra is törekednek, s ez magasabb minőség, mint amire Bokros utal.

Másfelől a demokratikus politika nem pusztán érdekekről, hanem értékekről is szól. Ez az érték pedig a közjó; a nép által választott pártok, politikusok és kormányzatok azon elkötelezettsége, hogy a választóik, szélesebb értelemben a nemzetközösség tagjainak lehetőleg legnagyobb jólétéért tevékenykedjenek.

Ha tetszik Bokros Lajosnak, ha nem, a politika – mármint a demokratikus politika! – bizony nem pusztán érdek, hanem – áttételes értelemben – „szerelem” is. Szenvedély, elkötelezettség a választók egzisztenciális, kulturális, morális, társadalmi stb. életének javítása iránt. Nem pusztán részérdekek, hanem a kollektív, nemzeti érdekek figyelembe vétele. Érzékenység az állampolgárok problémái iránt, ami jóval több, mint a makrogazdasági mutatók szenttelen sorolása.

Sőt, ha egy politikus csak érdekeket lát és követ, s „szerelem” (értékeltség, szenvedély a közjó iránt) nincs benne, akkor – Pál szavaival élve – nem más, mint „zengő érc vagy pengő cimbalom”.

A kizárólagosan érdekalapú politizálás végső soron a hatalmat állítja a középpontba a közjával szemben. Logikusan, hiszen az érdekek érvényesítésének legjobb módja, ha a politikus megkaparintja a hatalmat: vagy országosan, vagy – ha ló nincs, számár is jó alapon – a fővárosban. Bokros Lajos politikájának középpontjában ez által a hatalom áll.

Innen érthető meg Bokros eddigi kacskaringós pályafutása. Az MSZP listáján került a parlamentbe 1990-ben, de később lemondott, s a pártból is kilépett. 2009-ben immáron az MDF színeiben indult az európai parlamenti választásokon és be is jutott, ahol az Európai Konzervatívok és Reformerek frakciójához csatlakozott. Az MDF

utópártja, a JESZ lemondásra szólította fel, de foggal-körömmel ragaszkodott a mandátumához. 2013-ban megalakította a Modern Magyarország Mozgalmat (MoMa), önmagát jobbközép, konzervatív politikusként meghatározva.

Bokros hatalmat akar, mindenáron. Ha kell szocialistaként, ha kell – vagy ha lehet –, konzervatívként. De az id?nként neokonzervatívnek is nevezett neoliberais gazdaságfilozófia iránti ájult elkötelezettsége még nem konzervativizmus: ahhoz konzervatív szellemiség kell, mentalitás, világlátás, ám Bokros Lajosra leginkább és legjellemz?bben a liberális alapú felvilágosítói, leereszked?, kioktató attit?d a jellemz?.

Gyurcsány Ferencsel való szoros szövetsége innen érthet? meg, hiszen a politikáról vallott felfogásuk tökéletesen megegyezik. Hogyan is fogalmazott nemrég az ?szödi beszéd elkövet?je? „A hatalom akarása a mindennapi zszurnalisztikában és közbeszédben már önmagában is megbélyegz?. Pedig ez a politika lényege.” (Angyalok és ördögök. Galamus, 2014. augusztus 28.) Gyurcsány nem kertel, mint ahogyan akkor sem kertelt, amikor tíz-tizenöt évvel ezel?tti írásaiban világossá tette: számára a morális szempontok pusztán csak gátló tényez?k a cselekvés el?tt.

Gyurcsány és Bokros szerint tehát a politikai cselekvés lényege a hatalom, a hatalom akarása, méghozzá mindenféle morális gát nélkül. (Lásd ?szödi hazugságbeszéd, illetve a JESZ kijátszása, a „konzervatívva” válás.) Igen ám, csakhogy ha az erkölcsi megfontolások nem játszanak szerepet a politikában, akkor az nem más, mint szintiszta machiavellizmus. Persze, persze: Gyurcsány is, Bokros is megfogalmaz célokat, aminek megvalósításáért akarják megszerezni a hatalmat. De ha a hatalom megszerzéséért minden eszköz megengedhet?, illetve a hatalom válik els?dlegessé, akkor a politikai célok (közj? semmivé foszlanak, s marad a p?re hatalom.

Tehát én úgy gondolom: Bokros, Gyurcsány – és mások, akik így gondolkodnak – alapjaiban tévednek, amikor azt állítják, a hatalom a politika központi eleme. Nem. A cél – demokráciában – a közj?; a hatalom a közj? megvalósításának eszköze, s nem öncél.

Ezért – is – jó, hogy október 12-én Bokrosnak nulla esélye lesz a f?polgármesteri címre, s Tarlós István ismételni fog.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

